

Nie Wiem Dokąd Idę

The Analogs

nie ma ulic, po których biegałem, kiedy byłem dzieckiem
nikt nie kopie piłki na szarych przedmieściach
nie ma już starej flagi, wszędzie wisi krzyż
bez jedności, bez braterstwa, nienawiści krzyk

nie wiem dokąd idę, liczę każdy krok
włóczę się bez sensu, byle dalej stąd

nie ma dziewczyn, których, wciąż pamiętam smak
lecz gdy kładę się zmęczony, powracają w snach
nie ma już przyjaciół, którzy nie chcieli tu żyć
do dziś, kiedy o nich myślę, zawsze płyną łzy

nie wiem dokąd idę, liczę każdy krok
włóczę się bez sensu, byle dalej stąd

dookoła smutni ludzie, wygnani na bruk
ciągle bolą stare blizny, rozpacz aż po grób
wciąż bogaci tłamszą biednych, przemoc, wyzysk, ból
ciągle lepsi, ciągle gorsi, krew spływa na bruk

nie wiem dokąd idę, liczę każdy krok
włóczę się bez sensu, byle dalej stąd